

B E V O E G D H E I D S C O N F L I C T

Meteen na het arrest van de Raad van State volgt het arrest van het Hof van Cassatie nr. 96.0360.n van 13 december 1996.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.965 van 12 juli 1996
in de zaak A. 69.561/IV-15.831.**

In zake : de n.v. SOREMA,
die woonplaats kiest bij
Advocaten I. OPDEBEECK en J.-P. FEYS,
kantoor houdende te GENT,
Groot-Brittanniëlaan 10

tegen :

de n.v. ELECTRABEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS, St. GEHLEN, X. LEURQUIN
en L. VAN HOUT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98.

DE RAAD VAN STATE, IVe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SOREMA op 28 juni 1996 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing, overeenkomstig een schrijven van Verwerende Partij d.d. 26 juni 1996 onlangs genomen om over te gaan tot de gunning en toewijzing van een leveropdracht voor elektriciteitsmeters op basis van een af te sluiten raamovereenkomst";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juli 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. OPDEBEECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. In het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 27 oktober 1995 (PB S 206/246) plaatst de verwerende partij een aankondiging (referentie : 95/S 206-110133/NL), waarbij de toewijzing in het vooruitzicht wordt gesteld van een raamovereenkomst voor de levering in België van 125.000 elektriciteitsmeters, omschreven als "kWh-meters, klasse 2". Het totaal bedrag van de te begeven leveringsopdracht wordt geraamd op 290 miljoen frank, exclusief BTW.

In de aankondiging wordt verduidelijkt dat als aanbestedingsprocedure wordt gevolgd : "Procedure van gunning via onderhandelingen". Verder wordt onder punt 4 "Overige inlichtingen" vermeld :

"De aankondiging is geen oproep tot mededinging. Een aankondiging met een oproep tot mededinging zal niet later worden gepubliceerd.

Electrabel SA/NV handelt in het kader van de opdracht die haar als privé-partner statutair is toevertrouwd, in opdracht en voor rekening van de intercommunales : CIEJE, EVAG, GASELWEST, IDEG, IEGA, IEH, IGEHO, IMEA, IMEWO, INTERELEC, INTEREST, INTERGEM, INTERLUX, INTERMOSANE, IVEKA, IVERLEK, SEDILEC, SIMOGEL.

Door het bestaan van een kwalificatiesysteem, zal de selectie van de gegadigden geschieden tussen de gekwalificeerde kandidaten".

1.2. In aansluiting op voormelde aankondiging nodigt de verwerende partij met een brief van 9 februari 1996 de verzoekende partij uit om een offerte in te dienen voor de desbetreffende opdracht. De inschrijving moet worden ingediend uiterlijk op 8 maart 1996, om 15 uur.

1.3. Volgens de verzoekende partij zou de opening van de inschrijvingen hebben plaatsgevonden op 18 maart 1996 en werd haar door M. MASSCHELIN van de verwerende partij medegedeeld dat een vergelijkingstabel volgend verdelingsresultaat gaf : CONTIGEA SCHLUMBERGER : $\pm 53 \%$, LANDIS : $\pm 21 \%$, SIEMENS Duitsland : $\pm 15 \%$ en de verzoekende partij : $\pm 11 \%$, alsmede dat haar inschrijvingsbedrag overeenkomstig artikel 36, § 3, van de Richtlijn 93/38/EEG van 14 juni 1993 met 3% werd verhoogd.

1.4. Op 19 juni 1996 richt de raadvrouw van de verzoekende partij aan de verwerende partij volgend schrijven :

"Overeenkomstig de informatie door onze cliënte ter beschikking gesteld, zou in het kader van voormelde aanbestedingsprocedure een formele gunningsbeslissing zijn genomen, hetzij door Uzelf, hetzij door de intercommunales in wiens opdracht en voor wiens rekening U overeenkomstig de aankondiging optreedt. Teneinde de rechtspositie van onze cliënte te onderzoeken, verzoeken wij U vriendelijk, en voor zover nodig manen wij U aan, ons onverwijld een afschrift van gunningsbeslissing te bezorgen. In het licht van het onmiskenbaar hoogdringend karakter van onderhavig verzoek, mochten wij graag van U een antwoord op onderhavig schrijven ontvangen binnen een termijn van drie kalenderdagen vanaf de datum van onderhavig schrijven. In geval van afwezigheid van antwoord, zullen wij ons genoodzaakt zien, ter vrijwaring van de rechten van onze cliënte, alle nuttige en/of noodzakelijke maatregelen in rechte te ondernemen.

Tevens verzoeken wij U, onder voorbehoud van alle rechten, en zonder enige nadelige erkenning, om geen formele bestellingen te plaatsen in het kader van voormelde gunningsbeslissing".

1.5. Met een brief van 26 juni 1996 antwoordt de verwerende partij als volgt :

"Onze jaarlijkse groepsaankoop 1996/97 van elektriciteitsmeters werd inderdaad recent gegund.

De gunningsregels, zoals deze werden goedgekeurd door de Raden van Bestuur van diverse intercommunales voor wie Electrabel optreedt, werden aan de oproep tot indiening van offerte gevoegd en zijn dus door alle gegadigden bekend.

In acht genomen de omvang van deze aanbesteding, heeft Electrabel nauwkeurig de voorschriften van de Richtlijn 93/38/EEG evenals de voornoemde gunningsregels toegepast.

Uw cliënt, die werd weerhouden voor een gedeelte van de betrokken markt, zal inmiddels het contract hebben ontvangen ter formele ondertekening.

Wij zullen niet nalaten U op het ogenblik dat overeenkomstig de bepalingen van de Europese Richtlijn de resultaten ter publikatie worden medegedeeld aan de Commissie, deze eveneens rechtstreeks te laten worden".

1.6. De verzoekende partij stelt dat zij inderdaad op 26 juni 1996 vanwege de verwerende partij een brief gedateerd 25 juni 1996 heeft ontvangen waarbij haar ter ondertekening twee exemplaren van een reeds door de verwerende partij ondertekende raamovereenkomst worden voorgelegd lopende van 1 juli 1996 tot 30 juni 1997 en waarbij in de bijlage 2 onder meer de indicatieve hoeveelheden voor de elektriciteitsmeters worden opgegeven waarvoor de inschrijving van de verzoekende partij in aanmerking werd genomen.

1.7. Op 28 juni 1996 volgt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat niet zij de beslissing tot gunning van de opdracht heeft genomen, maar de intercommunales daar haar opdracht als lasthebber van de intercommunales geen enkele beslissingsbevoegdheid omvat en deze uitsluitend toekomt aan de intercommunales; dat zij ook nog opwerpt dat indien zou worden aangenomen dat zij toch te beschouwen is als de auteur van de bestreden beslissing, de Raad van State niet bevoegd is, daar zij geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2.2.1. Overwegende dat ter terechtzitting de raadsman van de verwerende partij verklaart dat, op de intercommunale IVERLEC na, alle intercommunales voor wie zij als lasthebber is opgetreden op basis van het door haar opgemaakt "gunningsdossier" een toewijzingsbeslissing voor de levering van elektriciteitsmeters hebben genomen; dat een gunning van die opdracht ook blijkt uit de brief van de n.v. ELECTRABEL aan de verzoekende partij stellende : "Onze jaarlijkse groepsaankoop 1996/97 van elektriciteitsmeters werd inderdaad recent gegund", en uit de aan de verzoekende partij met een brief van 25 juni 1996 ter ondertekening toegestuurde overeenkomst voor de levering van elektriciteitsmeters overeenkomstig haar oproep tot indiening van de offertes COE/07.96/A0 en de offerte van de verzoekende partij van 8 maart 1996; dat alzo het beroep gericht tegen "de beslissing, overeenkomstig een schrijven van Verwerende Partij d.d. 26 juni 1996 onlangs genomen om over te gaan tot de gunning en toewijzing van een leveropdracht voor elektriciteitsmeters op basis van een af te sluiten raamovereenkomst" niet zonder voorwerp te beschouwen is; dat in acht genomen de informatie waarover de

verzoekende partij vanwege de verwerende partij beschikte, de bestreden beslissing die evenwel uit meerdere gunningsbeslissingen blijkt te bestaan naar behoren werd geïdentificeerd; dat het de verzoekende partij niet euvel kan worden geduid dat zij als verwerende partij de n.v. ELECTRABEL heeft aangewezen : gedurende de hele procedure van het tot stand komen van de raamovereenkomst heeft de verwerende partij zichzelf als "aanbestedende dienst" aangemeld en heeft zij gesteld te handelen "in het kader van de opdracht die haar als privé-partner statutair is toevertrouwd, in opdracht en voor rekening van de intercommunales ...", op de vraag van de verzoekende partij om ontvangst te krijgen van de formele gunningsbeslissing genomen "hetzij door Uzelf, hetzij door de intercommunales in wiens opdracht en voor wiens rekening U overeenkomstig de aankondiging optreedt", antwoordt de verwerende partij dat haar jaarlijkse groepsaankoop 1996/1997 van elektriciteitsmeters inderdaad recent werd gegund en dat in acht genomen de omvang van deze aanbesteding, "ELECTRABEL" nauwkeurig de voorschriften van de Richtlijn 93/38/EEG evenals de voornoemde gunningsregels heeft toegepast; nergens verduidelijkt zij dat de toewijzingsbeslissing niet door haar maar door de betrokken intercommunales voor wie zij als lasthebber optreedt, werd genomen, integendeel laat zij uitschijnen en wekt minstens de indruk dat -al dan niet hiertoe gemandateerd- zijzelf in opdracht en voor rekening van de betrokken intercommunales auteur is van de toewijzing van de omstreden opdracht; eveneens is zij in gebreke gebleven in te gaan op de vraag van de verzoekende partij om in het bezit te worden gesteld van de formele gunningsbeslissing alhoewel zij in principe de beslissingen van die intercommunales in haar bezit dient te hebben, daar zij zonder toewijzing niet kon overgaan tot het toesturen aan de inschrijvers van de overeenkomsten, die trouwens zoals uit het aan de verzoekende partij toegestuurde exemplaar blijkt, niet door de intercommunales maar door de verwerende partij zelf zijn

ondertekend; overigens werd evenmin de Raad van State in het bezit gesteld van de volgens de verwerende partij door de intercommunales genomen beslissingen;

2.2.2. Overwegende dat aangezien de bestreden beslissingen naar behoren werden geïdentificeerd en uit het door de verwerende partij neergelegde dossier blijkt dat zij het is die de offertes heeft onderzocht en het "gunningsdossier" heeft opgemaakt dat vermoedelijk als gunningsvoorstel aan de betrokken intercommunales voor akkoord werd toegezonden en dat als dusdanig zij het best is geplaatst om de toewijzingsbeslissingen te verdedigen, het behoorlijk verloop van het proces niet onmogelijk blijkt te zijn gemaakt doordat binnen de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid de verzoekende partij zich eventueel en mede geïnspireerd door de verwerende partij heeft vergist bij de aanwijzing van de rechtspersoon voor wie de auteur van de bestreden beslissingen is opgetreden; dat dienvolgens de exceptie gestoeld op de verkeerde aanwijzing van de verwerende partij niet opgaat;

2.2.3. Overwegende dat aangezien volgens de door de verwerende partij verstrekte inlichtingen, de diverse toewijzingsbeslissingen werden genomen door intercommunales, de exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State gestoeld op het gegeven dat de verwerende partij geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervalst;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevoch-

ten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat op haar vraag om in het bezit te worden gesteld van een afschrift van de formele gunningsbeslissing de verwerende partij zich heeft bepaald tot het mededelen dat recent een gunningsbeslissing werd genomen, dat de gunningsregels, zoals deze werden goedgekeurd door de raden van bestuur van de diverse intercommunales voor wie zij optreedt, door alle gegadigden zijn gekend en dat in acht genomen de omvang van de aanbesteding zij nauwkeurig de voorschriften van de Richtlijn 93/38/EEG evenals de voornoemde gunningsregels heeft toegepast; dat de verzoekende partij betoogt dat alzo haar niet de mogelijkheid werd geboden om na te gaan of die gunningsregels en die voorschriften van evengenoemde richtlijn inderdaad werden toegepast;

3.1.2.1. Overwegende dat, zoals de Raad van State reeds heeft gewezen, onder meer in de arresten nrs. 51.005, VANYSACKER, en 51.006, REMUE, van 28 december 1994, binnen het raam van het annulatiecontentieux, ten opzichte van degene ten aanzien van wie een beslissing genomen wordt, de formele motiveringsplicht tot doel heeft hem een zodanig inzicht te geven in de motieven van die beslissing dat hij in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen die beslissing op het stuk van haar motieven te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt;

3.1.2.2. Overwegende dat het middel gestoeld op de schending van de formele motiveringsplicht alleen al

hierom ernstig is omdat de verzoekende partij ofschoon zij hierom had gevraagd geen kennis heeft gekregen van de gunningsbeslissingen, alhoewel de verwerende partij die normaal in haar bezit heeft; dat de met een brief van 26 juni 1996 gedane mededeling dat de gunningsregels en de voorschriften van de Richtlijn 93/38/EEG nauwkeurig werden toegepast geenszins voldoet aan het vereiste van een formele motivering;

4.1. Overwegende, wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de verzoekende partij betoogt dat op grond van de informatie waarover zij beschikt zij meent er te mogen van uitgaan dat zij recht had op een toewijzing van de opdracht voor 33% ($\pm$ 81 miljoen frank) in plaats van voor 11% ($\pm$ 27 miljoen frank), hetgeen ten opzichte van haar aandeel bij de vorige raamovereenkomst een vermindering van 131 miljoen frank betekent;

4.2. Overwegende dat het niet kunnen uitoefenen van haar rechten in natura voor een gedeelte van de opdracht, zijnde 22%, hetgeen een waarde vertegenwoordigt van ongeveer 54 miljoen frank, als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden aangemerkt;

5. Overwegende dat, op het onder voorbehoud door de verzoekende partij getekende exemplaar na, de Raad van State niet in het bezit werd gesteld van een afschrift van door andere gegadigde inschrijvers ondertekende overeenkomsten; dat dus vooralsnog niet met zekerheid kan worden gesteld dat de overeenkomsten met alle andere inschrijvers zijn tot stand gekomen en dat een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid de totstandkoming van de contracten niet kan verhinderen; dat, indien het toch zo zou zijn dat met alle gegadigde inschrijvers de contracten zijn gesloten, de verzoekende partij terecht doet gelden dat gelet op de relatief korte uitvoeringsperiode van 12 maanden, lopend van

1 juli 1996 tot 30 juni 1997, het aanwenden van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid toch nog verantwoord is, daar alleen een zeer snel handelen ertoe kan leiden dat zij nog herstel in natura van enige betekenis, eventueel via de bevoegde rechter, kan verkrijgen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissingen tot toewijzing van een opdracht voor de levering van elektriciteitsmeters op basis van een te sluiten raamovereenkomst, aan de n.v. SOREMA medegedeeld met een brief van 26 juni 1996 van de n.v. ELECTRABEL.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf juli 1900 zesennegentig, door de IVE vakantiekamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	D. VERBIEST,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.

Nr. C.96.0360.N

ELECTRABEL, naamloze vennootschap, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Regentlaan 8, ingeschreven in het handelsregister te Brussel, onder nummer 267.922,

eiseres tot cassatie van een arrest, op 12 juli 1996 door de Raad van State, afdeling Administratie, gewezen,

vertegenwoordigd door mr. Philippe Gérard, advocaat bij het Hof van Cassatie, kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 523, alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

tegen

SOREMA, naamloze vennootschap, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1140 Brussel, J.B. Bauwensstraat 1,

verweerster in cassatie,

vertegenwoordigd door mr. Huguette Geinger, advocaat bij het Hof van Cassatie, kantoor houdende te 1080 Brussel, de Villegaslaan 33-34, alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan.

HET HOF,

Gehoord het verslag van raadsheer Verougstraete en op de conclusie van advocaat-generaal Goeminne;

Gelet op het bestreden arrest, op 12 juli 1996 door de Raad van State, gewezen;

Over het middel, gesteld als volgt : schending van de artikelen 144 en 149 van de Grondwet, 573 en 609, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, van de artikelen 14 en 33 van de bij Koninklijk Besluit van 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 1984 van het Burgerlijk Wetboek,

doordat het bestreden arrest beveelt dat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoering van de beslissing tot toewijzing van een opdracht voor levering van electriciteitsmeters geschorst wordt op grond van de overwegingen (...) :

"(...) dat de verwerende partij opwerpt dat niet zij de beslissing tot gunning van de opdracht heeft genomen, maar de intercommunales daar haar opdracht als lasthebber van de intercommunales geen enkele beslissingsbevoegdheid omvat en deze uitsluitend toekomt aan de intercommunales; dat zij ook nog opwerpt dat indien zou worden aangenomen dat

zij toch te beschouwen is als de auteur van de bestreden beslissing, de Raad van State niet bevoegd is, daar zij geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

(...) dat ter terechtzitting de raadsman van de verwerende partij verklaart dat, op de intercommunale Iverlec na, alle intercommunales voor wie zij als lasthebber is opgetreden op basis van het door haar opgemaakt "gunningsdossier" een toewijzingsbeslissing voor de levering van electriciteitsmeters hebben genomen; dat een gunning van die opdracht ook blijkt uit de brief van de N.V. Electrabel aan de verzoekende partij stellende : "Onze jaarlijkse groepsaankoop 1996/97 van electriciteitsmeters werd inderdaad recent gegund", en uit de aan de verzoekende partij met een brief van 25 juni 1996 ter ondertekening toegestuurde overeenkomst voor de levering van electriciteitsmeters overeenkomstig haar oproep tot indiening van de offertes COE/07.96/AO en de offerte van de verzoekende partij van 8 maart 1996; dat alzo het beroep gericht tegen "de beslissing, overeenkomstig een schrijven van verwerende partij dd. 26 juni 1996 onlangs genomen om over te gaan tot de gunning en toewijzing van een leveropdracht voor electriciteitsmeters op basis van een af te sluiten raamovereenkomst" niet zonder voorwerp te beschouwen is; dat in acht genomen de informatie waarover de verzoekende partij vanwege de verwerende partij beschikte, de bestreden beslissing die evenwel uit meerdere gunningsbeslissingen blijkt te bestaan naar behoren werd geïdentificeerd; dat het de verzoekende partij niet euvel kan worden geduid dat zij als verwerende partij de N.V. Electrabel heeft aangewezen : gedurende de hele procedure van het tot stand komen van de raamovereenkomst heeft de verwerende partij zichzelf als "aanbestedende dienst" aangemeld en heeft zij gesteld te handelen "in het kader van de opdracht die haar als privé-partner statutair is toevertrouwd, in opdracht en voor rekening van de inrtcommunales ...", op de vraag van de verzoekende partij om ontvangst te krijgen van de formele gunningsbeslissing genomen "hetzij door Uzelf, hetzij door de intercommunales in wiens opdracht en voor wiens rekening U overeenkomstig de aankondiging optreedt", antwoordt de verwerende partij dat haar jaarlijkse groepsaankoop 1996/97 van electriciteitsmeters inderdaad recent werd gegund en dat in acht genomen de omvang van deze aanbesteding, "Electrabel" nauwkeurig de voorschriften van de Richtlijn 93/38/EEG evenals de voornoemde gunningsregels heeft toegepast; nergens verduidelijkt zij dat de toewijzingsbeslissing niet door haar maar door de betrokken intercommunales voor wie zij als lasthebber optreedt, werd genomen, integendeel laat zij

uitschijnen en werkt minstens de indruk dat - al dan niet hiertoe gemandateerd - zijzelf in opdracht en voor rekening van de betrokken intercommunales auteur is van de toewijzing van de omstreden opdracht; eveneens is zij in gebreke gebleven in te gaan op de vraag van de verzoekende partij om in het bezit te worden gesteld van de formele gunningsbeslissing alhoewel zij in principe de beslissingen van die intercommunales in haar bezit dient te hebben, daar zij zonder toewijzing niet kon overgaan tot het toesturen aan de inschrijvers van de overeenkomsten, die trouwens zoals uit het aan de verzoekende partij toegestuurde exemplaar blijkt, niet door de intercommunales maar door de verwerende partij zelf zijn ondertekend; overigens werd evenmin de Raad van State in het bezit gesteld van de volgens de verwerende partij door de intercommunales genomen beslissingen;

(...) dat aangezien de bestreden beslissingen naar behoren werden geïdentificeerd uit het door de verwerende partij neergelegde dossier blijkt dat zij het is die de offertes heeft onderzocht en het "gunningsdossier" heeft opgemaakt dat vermoedelijk als gunningsvoorstel aan de betrokken intercommunales voor akkoord werd toegezonden en dat als dusdanig zij het best is geplaatst om de toewijzingsbeslissingen te verdedigen, het behoorlijk verloop van het proces niet onmogelijk blijkt te zijn gemaakt doordat binnen de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid de verzoekende partij zich eventueel en mede geïnspireerd door de verwerende partij heeft vergist bij de aanwijzing van de rechtspersoon voor wie de auteur van de bestreden beslissingen is opgetreden; dat dienvolgens de exceptie gestoeld op de verkeerde aanwijzing van de verwerende partij niet opgaat;

(...) dat aangezien volgens de door de verwerende partij verstrekte inlichtingen, de diverse toewijzingsbeslissingen werden genomen door intercommunales, de exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State gestoeld op het gegeven dat de verwerende partij geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervalt"

en de Raad van State bijgevolg beslist bevoegd te zijn om lastens eiseres de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de "bestreden beslissing" te bevelen,

terwijl, eerste onderdeel, de Raad van State overeenkomstig artikel 14 van de wetten op de Raad van State, enkel bevoegd is om kennis te nemen van beslissingen uitgaande van administratieve overheden, en privé-personen die uitsluitend privé-activiteiten behandelen, zelfs van algemeen belang, geen administratieve overheid zijn en dus aan de controle van de Raad van State ontsnappen, eiseres een privaatrechtelijke naamloze vennootschap is, die

geen bijzondere bevoegdheden van openbare overheid heeft bekomen, het bestreden arrest, dat beslist dat de exceptie gestoeld op de verkeerde aanwijzing van de verwerende partij niet opgaat en dat de volgens door eiseres verstrekte inlichtingen aantonen dat de toewijzingsbeslissingen werden genomen door intercommunales, oordeelt dat de exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State gestoeld op het gegeven dat de verwerende partij geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, verval, aan het wettelijk begrip 'administratieve overheid' een draagwijdte geeft dat het niet heeft, nu uitgesloten zijn louter privaatrechtelijke personen en het feit dat er wel degelijk een 'administratieve beslissing' zou zijn aan dit punt geen afbreuk doet (schending van de artikelen 14 en 33 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State), minstens deze motieven uw hoog rechtscollege niet toelaten de controle, zoals voorzien bij artikel 609, 2° Gerechtelijk Wetboek en 33 van de wetten op de Raad van State uit te oefenen, en na te gaan of in het dossier bijzondere elementen maakten dat eiseres in casu als een administratieve overheid was te beschouwen (schending van alle in het middel aangehaalde bepalingen), minstens het bestreden arrest geen antwoord geeft op het middel door eiseres in haar regelmatig neergelegde nota uiteengezet, waarbij uitdrukkelijk werd aangegeven dat een aanbestedende dienst geenszins een administratieve overheid wordt, zodat het bestreden arrest niet regelmatig met redenen is omkleed (schending van artikel 149 van de Grondwet);

tweede onderdeel, lastgeving een handeling is waarbij een persoon aan een ander de macht geeft om iets voor de lastgever en in zijn naam te doen, een lasthebber die optreedt in deze hoedanigheid en zich aldus ook kenbaar heeft gemaakt, optreedt in naam en voor rekening van de lastgever, en niet voor zichzelf, eiseres, zoals uit het bestreden arrest zelf blijkt altijd te kennen gaf op te treden in naam en voor rekening van de intercommunales, het bestreden arrest dat vaststelt dat eiseres in opdracht en voor rekening van de intercommunales optrad de regels betreffende de lastgeving schendt door zich bevoegd te verklaren in een beroep ingesteld tegen een beslissing die, volgens het arrest zelf niet uitging van de lasthebber doch wel van de lastgever (schending van artikel 1984 van het Burgerlijk Wetboek en van de artikelen 14 en 33 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State);

derde onderdeel, het bestreden arrest oordeelt dat (eiseres) nergens verduidelijkt dat zij de toewijzingsbeslissing niet voor haar maar door de betrokken intercommunales voor wie

zij als lasthebber optreedt werd genomen, integendeel laat uitschijnen dat al dan niet hiertoe gemandateerd, zijzelf in opdracht en voor rekening van de betrokken intercommunales auteur is van de toewijzing van de omstreden opdracht, en terwijl anderzijds uit de stukken waarop uw Hof vermag acht te slaan (blijkt) dat eiseres, zoals verweester, een privaatrechtelijke vennootschap is en geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting behoren tot de bevoegdheid van de rechtbanken en geschillen tussen twee handelsvennootschappen tot deze van de Rechtbank van koophandel, zodat, in de mate het bestreden arrest van oordeel zou zijn dat het geschil inderdaad, op basis van de door eiseres gecreëerde schijn, met eiseres diende of kon gevoerd worden, had dienen vast te stellen dat enkel de gerechtelijke rechter bevoegd was (schending van de artikelen 144 van de Grondwet, 573 en 609, 2° van het Gerechtelijk Wetboek en van de artikelen 14 en 33 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State) :

Wat het eerste onderdeel betreft :

Overwegende dat het onderdeel uitgaat van de onderstelling dat volgens het arrest eiseres een administratieve overheid is;

Dat het arrerst dit niet aanneemt maar oordeelt dat de intercommunales de overheidsopdracht hadden toegewezen en dat verweester een misslag had begaan in de aanwijzing van de tegenpartij;

Dat het onderdeel in zoverre feitelijke grondslag mist;

Overwegende voor het overige dat het arrest, nu het beslist dat de toewijzing aan de intercommunales toe te rekenen was, niet nader behoefde in te gaan op het betoog van eiseres dat zij geen administratieve overheid is;

Dat het onderdeel in zoverre niet kan worden aangenomen;

Wat het tweede onderdeel betreft :

Overwegende dat uit het antwoord op het eerste onderdeel blijkt dat het arrest aanneemt dat de beslissing uitging van de intercommunales en niet van eiseres en dat de administratieve procedure tegen de intercommunales moest worden gevoerd;

Dat het onderdeel dat aan de Raad van State verwijt zich bevoegd te hebben verklaard om te oordelen over een vordering gericht tegen eiseres die als lasthebber niet kon worden aangesproken, feitelijke grondslag mist;

Wat het derde onderdeel betreft :

Overwegende dat het arrest niet oordeelt dat het geding op grond van de toerekenbare schijn met eiseres moet worden gevoerd, maar oordeelt dat het verzoek tot schorsing ontvankelijk is ook al beging verweerster een misslag bij de aanwijzing van de tegenpartij;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist;

OM DIE REDENEN,

Verwerpt de voorziening;

Veroordeelt eiseres in de kosten.

De kosten begroot op de som van tweeëntwintigduizend en een frank jegens de eisende partij en op de som van achtduizend honderd achttien frank jegens de verwerende partij. Aldus door het Hof van Cassatie, verenigde kamers, te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien december negentienhonderd zesennegentig uitgesproken, alwaar aanwezig zijn eerste voorzitter Stranard, voorzitter D'Haenens, de afdelingsvoorzitters Sace, Marchal en Holsters, raadsheren Rappe en Charlier, afdelingsvoorzitter Baeté-Swinnen, de raadsheren Verheyden, Verougstraete, Fischer, Boes, D'Hont, Waûters, Dhaeyer, Bourgeois, Goethals, Frère en Echement, advocaat-generaal Goeminne, hoofdgriffier Vander Zwalm.

(get.) Stranard, D'Haenens, Sace, Marchal, Holsters, Rappe, Charlier, Baeté-Swinnen, Verheyden, Verougstraete, Fischer, Boes, D'Hont, Waûters, Dhaeyer, Bourgeois, Goethals, Frère, Echement, Goeminne, Vander Zwalm.

Lasten en bevelen dat alle daartoe gevorderde gerechtsdeurwaarders dit arrest ten uitvoer zullen leggen;

Dat Onze procureurs-generaal en Onze procureurs des Konings bij de rechtbanken van eerste aanleg daaraan de hand zullen houden en dat alle bevelhebbers en officieren van de openbare macht daartoe de sterke hand zullen bieden wanneer dit wettelijk van hen gevorderd wordt;

Ten blijke waarvan dit arrest is ondertekend en gezegeld met het zegel van het Hof.

VOOR EENSLUIDENDE UITGIFTE
afgegeven aan Mevrouw de Hoofdgriffier van
de Raad van State
Brussel, 17 december 1996
De Hoofdgriffier,
G. Vander Zwalm.

VRIJ :
art. 280, 1° Wet. Reg.
art. 1 h) R.B. 23.8.1948
R.R.D. nr. 9310